

Zeggenschapscongres ACV

Actualiteitsresoluties

Regeringsbeleid

1. Het Congres van het ACV blijft de fundamentele onrechtvaardigheden aanklagen in het beleid van de diverse regeringen, dat gericht is op een verarming van werknemers en gerechtigden op sociale uitkeringen en een verrijking van vermogenden. Zonder geloofwaardig initiatief om de werkgelegenheid te verstevigen en de werkloosheid – in plaats van de werklozen – te bestrijden. Het ACV zal met alternatieven blijven komen, in lijn met zijn memoranda voor de verkiezingen van mei 2014, voor de gouden driehoek van een sterke sociale zekerheid, een rechtvaardige fiscaliteit en een krachtig werkgelegenheidsbeleid, in het bijzonder voor jongeren. Het behoud van koopkracht en sociale rechten voor werknemers en gerechtigden op sociale uitkeringen blijven voor het ACV prioritaire actiepunten. De indexsprong is een absoluut onaanvaardbare aanslag op die koopkracht en op die sociale rechten.
2. Het Congres van het ACV stelt vast dat het beleid van diverse regeringen er op gericht is om de openbare dienstverlening en publieke zorgvoorziening drastisch af te bouwen. Met brutale en lineaire inkrimping van aanbod, personeelskader, werkmiddelen en investeringen. Een overheid in krimp leidt duidelijk tot een samenleving in kramp; tot meer ongelijkheid, meer (kans)armoede, meer dualisering, meer polarisering, meer egoïsme, meer onverdraagzaamheid ook. Het ACV wil een beleid dat inzet op de duurzame uitbouw van een rechtvaardige samenleving met de daartoe noodzakelijke collectieve diensten. Het ACV verzet zich tegen het oprukken van commerciële initiatieven in de zorg- en welzijnssectoren en voor overheidstaken.
3. Het Congres stelt vast dat de federale regering het bij de laatste begrotingscontrole ook over een andere boeg gooit : die van de flexibilisering en van nieuwe contractvormen. Onder het mom van werkgelegenheidsbeleid voert de regering de ganse patronale agenda uit over de zogenaamde "modernisering van het arbeidsrecht": met meer nachtarbeid in de distributie, flexijobs in de horeca en de dreiging van goedkopere statuten voor jongeren. Het is totaal ontoelaatbaar dat niet-onderhandelde flexibiliteit wordt opgedrongen aan werknemers. Het ACV verwerpt een dergelijke beleid en zal alles doen om dit om te buigen tot een geloofwaardig beleid voor werkbaar werk en kwaliteitsvolle banen. Het ACV eist een accurate monitoring van dergelijke -maatregelen op jobkwaliteit en werkgelegenheidseffect.
In deze context verzet het ACV zich ook tegen de uitbreiding van zondagarbeid.
4. Het Congres van het ACV eist een fundamentele en duurzame fiscale hervorming, gericht op meer fiscale rechtvaardigheid en op voldoende duurzame inkomsten voor overheid en sociale zekerheid. In de plaats van de tot nog toe zeer oppervlakkige fiscale cosmetica en de ontmanteling van overheidsdiensten en sociale bescherming. Het Congres roept parlementen en regeringen op direct werk te maken van een rechtvaardige fiscaliteit:
 - a. met een tax shift die eerst en vooral het belastingen van inkomens uit arbeid verschuift naar het belastingen van vermogen; en dus niet via consumptiebelastingen die de koopkracht van gewone gezinnen verminderen en bovendien zwaarder wegen op lagere inkomens;
 - b. met extra belastingen op inkomsten uit vermogen, in het bijzonder op grote vermogens, huurinkomsten financiële transacties ; die voor vier doeleinden moeten worden ingezet:
 - koopkrachtherstel voor werknemers en gerechtigden op sociale uitkeringen, met voorrang voor de lagere lonen en uitkeringen;
 - een solide financiering van kwaliteitsvolle collectieve diensten met ruimte voor duurzame overheidsinvesteringen;
 - een solide en afdoende financiering voor de sociale zekerheid;

- een selectieve verlaging van de loonkost, gericht op sectoren en jobs en middels technieken die het hoogste werkgelegenheidseffect opleveren en die tegelijk de sociale dumping kunnen bestrijden;
- c. die paal en perk stelt aan fiscale fraude en ontwijking, evenals aan de fiscale amnestie;
 - d. die het geheel van aftrekposten uitzuivert en komaf maakt met wat onrechtvaardig en/of ondoelmatig is.
5. Het Congres van het ACV veroordeelt krachtig de aanhoudende aanvallen op de economisch zwaksten en op wie van een uitkering moet leven, door:
 - a. de zware inleveringen die nog op kruissnelheid moeten komen (in het bijzonder de vermindering van werkloosheidsuitkeringen en de beperking in duur van inschakelingsuitkeringen voor jongeren);
 - b. een reeks bijkomende maatregelen ter verarming van werklozen met specifieke effecten voor jongeren, ouderen en vrouwen:
 - afschaffing van de anciënniteitstoeslag;
 - halvering van de inkomensgarantie voor onvrijwillig deeltijdsen;
 - invoering van een diplomaplicht voor inschakelingsuitkeringen;
 - opleggen van een gemeenschapsdienst aan werklozen;
 - verplichting tot inschrijving als werkzoekende binnen de maand na opzegging;
 - verlaging van de maximumleeftijd voor de inschakelingsuitkering tot 25 jaar.
 - c. de afzwakking van de criteria voor een passende dienstbetrekking, ten koste van de bescherming van de werkzoekenden; het ACV eist integendeel een verstrenging van de criteria, om werkzoekenden te beschermen tegen onwaardig werk.
 6. Het ACV verwerpt eveneens de pestmaatregelen inzake tijdskrediet, landingsbanen, loopbaanonderbreking, werkloosheid met bedrijfstoeslag, en statuut oudere werklozen, onder meer voor het aspect beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt.
 7. Het ACV kon met zijn strategie van overleg en actie een aantal bijsturingen en overgangsmaatregelen bekomen, maar nog ruim onvoldoende. Het verzet gaat dus door. Het ACV zal daarbij vanuit een eigen analyse en onafhankelijke opstelling blijven investeren in een goede samenwerking met andere sociale organisaties en progressieve bewegingen, zoals Hart Boven Hard en Tout Autre Chose.
 8. Het Congres van het ACV eist een echt relancebeleid dat inzet op de creatie van duurzame en waardige jobs in alle sectoren, met bijzondere aandacht voor die groepen die het moeilijk hebben op de huidige arbeidsmarkt: vrouwen, jongeren, kortgeschoolden, personen met migratieachtergrond, ...

Het eist daarbij dat elke regering inzet op werkbaar werk voor iedereen; voor wie aan het begin staat van de loopbaan, er midden in zit of in de uitgroEIFase is beland. Langer werken betekent ook het langer kunnen volhouden, fysisch, psychisch en familiaal. Daarom eist het ACV dringend overleg over begeleidende maatregelen die waardig en werkbaar werk mogelijk maken.

Sociaal overleg

9. Het ACV stelt vast dat verschillende regeringspartijen wel in woord het belang van sociaal overleg onderstrepen, maar het vrije sociale overleg in daad onderuit halen. Zowel door het te verhinderen als door in te grijpen in akkoorden onder sociale partners, waaronder de unanieme afspraken onder sociale partners over de beschikbaarheid van oudere werklozen en SWT'ers. Het ACV eist dat representatieve vakbonden hun rol kunnen blijven spelen in vrij sociaal overleg, als essentiële voorwaarde voor sociale vooruitgang, voor rechtvaardige herverdeling en voor het versterken van de politieke en maatschappelijke democratie, met daarbij een centrale rol voor het interprofessionele overleg.
10. Het Congres van het ACV eist dat het sociale akkoord voor 2015-2016 onverkort uitvoering krijgt, met een ondertekening door de werkgevers van de cao's en de afwerking door de regering van de koninklijke besluiten.
11. De sociale zekerheid is en blijft een zaak van de sociale partners. Het blijft noodzakelijk dat vakbonden en mutualiteiten die aan de oorsprong liggen van de sociale zekerheid een belangrijke rol blijven spelen als uitbeter van de uitkeringen, als beheerder van de sociale zekerheid, als sociale partner bij het uittekenen van het sociaal beleid en als behoeder van het stelsel van sociale zekerheid. Omdat deze organisaties lokaal aanwezig zijn: zij staan dicht bij de verzekerde, ze bieden eerstelijns hulp en ze kunnen helpen om de weg te vinden in de enorme complexiteit van de sociale wetgeving.
12. Het Congres van het ACV roept de regeringen op om ook het overleg voor het overheids- en onderwijspersoneel en het personeel van de non-profit au sérieux te nemen. Met ook daar een echte marge voor onderhandelingen. Het ACV eist een uitdrukkelijk politiek engagement om over de aangekondigde hervorming van overheidspensioenen, over de publieke werkgelegenheid en over de werkings- en investeringsmiddelen volwaardig overleg te organiseren.
13. Het Congres van het ACV blijft de fundamentele rechten van werknemers om zich vrij te verenigen en vrij te onderhandelen bewaken, als onderdeel van een democratische samenleving die het fundamenteel recht op tegenspraak erkent. Het recht om actie te voeren om de werknemersbelangen te verdedigen is daarbij cruciaal. Het ACV kiest er voor om steeds te overleggen en te onderhandelen zolang het kan en om actie voeren zodra het echt moet.
14. Het ACV zal via haar beroepscentrales in alle sectoren via algemene cao's inzetten op, ondermeer: werkzekerheid, inkomenszekerheid, opleidingskansen, kwaliteitsvolle jobs, arbeidsvoorwaarden en arbeidsorganisatie (arbeidstijdverkorting, arbeidsregimes,...), strijd tegen loon-, bijdragen en fiscale fraude en een beter, gemeenschappelijk statuut voor arbeiders en bedienden.
15. Het Congres van het ACV roept alle sociale partners op om op korte termijn verder te werken aan de voltooiing van het betere, gemeenschappelijke statuut voor alle werknemers. En dit – zonder afbouw van bestaande rechten - gericht op onder meer:
 - a. gelijk loon (inclusief gelijk aanvullend pensioen) voor gelijk werk;
 - b. gelijke rechten op vakantie en op vakantiegeld;
 - c. gelijke bestaanszekerheid bij tijdelijke werkloosheid voor elke werknemer;
 - d. gelijke loonwaarborg bij ziekte.

16. Het ACV deelt de kwaadheid van vele werknemers over de, door de federale regering aangekondigde, onevenwichtige ingrepen in het pensioenstelsel. Het ACV blijft er van overtuigd dat een voldoende hoog wettelijk pensioen de beste garantie is voor de inkomenszekerheid van gepensioneerden. Het ACV gaat niet akkoord met de verhoging van de pensioenleeftijd en verzet zich tegen het pseudo-overleg over de door de regering aangekondigde pensioenhervorming. Waarbij, nog voor de installatie van het Nationaal Pensioencomité, eenzijdig werd beslist de pensioenleeftijd lineair op te trekken, terwijl dit:
- a. geen enkele rekening houdt met de zwaarte van het werk en van de loopbaan;
 - b. geen enkele rekening houdt met de verschillen in (gezonde) levensjaren tussen bevolkingsgroepen;
 - c. op geen enkele wijze bijdraagt tot de versterking van het wettelijke pensioen en al evenmin tot de financiering van de globale sociale zekerheid;
 - d. op geen enkele wijze kadert binnen een beleid van jobcreatie; wel integendeel de jobkansen van jongeren en werkzoekenden verkleint en de concurrentie op de arbeidsmarkt verscherpt;
 - e. op geen enkele wijze bijdraagt tot meer werkbaar werk;
 - f. afbreuk dreigt te doen aan reeds opgebouwde rechten.
17. Het ACV gaat evenmin akkoord met een pseudo-overleg binnen de Nationale Arbeidsraad over de aanvullende pensioenen. Waarbij van regeringszijde een schijnadvies wordt gevraagd over de rendementsgarantie van deze pensioenen, om nadien de verzekeraars ter wille te zijn. Het ACV zal met alle mogelijke middelen een eenzijdige ingreep op aangegane engagementen inzake aanvullende pensioenen bestrijden.

Europees beleid

18. Het Congres van het ACV stelt vast dat het Europees besparingsbeleid de ongelijkheid vergroot en de armoede doet toenemen. Het ACV blijft, samen met het Europees vakverbond, ijveren voor een beleid dat investeert in groei en kwaliteitsvolle jobs in plaats van groei en werkgelegenheid dood te knijpen door overhaaste en drastische afbouw van overheidsuitgaven. Het aanvaardt ook niet de chantage van Europa om begrotingsdoelstellingen te verzachten in ruil voor structurele hervormingen die rechten van werknemers en gerechtigden op sociale uitkeringen aantasten. Het ACV zal zich, in het kader van het EVV en in solidariteit met de werknemers die in vele EU-landen, zoals bijvoorbeeld in Griekenland, het slachtoffer werden van dit beleid, hiertegen blijven verzetten. Het ACV is verheugd dat bij de Griekse verkiezingen een meerderheid de bezuinigingspolitiek heeft verworpen.
19. Het aangekondigde investeringsplan van de Europese commissie blijft ver onder de verwachtingen die we samen met het EVV geformuleerd hebben. Het ACV aanvaardt niet dat dit plan een louter wingewest wordt voor de privésector, met afwenteling van de investeringsrisico's op de overheden. We zullen de overheden hierop blijven aanspreken.
20. Het Congres van het ACV verzet zich tegen de sociale dumping. De doorgeschoten deregulering, het tekort aan controle en het gebrek aan afschrikkende sancties leiden tot deloyale concurrentie en tot afnemende bescherming van zeer veel werknemers. Het ACV eist van de Europese instanties en van elk van de regeringen alle gepaste maatregelen om paal en perk te stellen aan deze onaanvaardbare praktijken.

21. Een socialer en duurzamer Europa vraagt precies meer en beter nageleefde Europese regels. We aanvaarden daarom niet dat de Europese Commissie verder inzet op deregulering:
- a. met nieuwe maatregelen onder de vlag van “better regulation” of Refit. Nadat de vorige Commissie een stop afkondigde voor nieuwe regelgeving inzake veiligheid en gezondheid op het werk, de algemeen bindend verklaring weigerde van sommige Europese akkoorden, en stappen zette om sociale regelgeving, sociale dialoog, informatie en consultatie van werknemers terug te draaien;
 - b. met een voorstel van Europese richtlijn voor eenpersoonsvennootschappen, als vrijgeleide voor de oprichting van postbusondernemingen en van ondernemingen die werknemersrechten schenden;
 - c. met inperking van de mogelijkheid dat sociale partners bindende Europese sociale regels kunnen maken.
22. Het Congres van het ACV vraagt dat prioritair wordt ingezet op een versterkte Europese sociale dialoog, interprofessioneel, sectoraal en op bedrijfsvlak. Met een krachtige ondersteuning vanuit de Europese Commissie. Hetgeen ook veronderstelt dat de gesloten akkoorden nadien worden gerespecteerd en bekrachtigd.

Internationaal beleid

23. Het Congres van het ACV verheugt er zich over dat in de Internationale Arbeidsorganisatie een oplossing werd gevonden voor de kwestie van het stakingsrecht. Het vraagt dat alles in het werk wordt gesteld opdat de Commissie voor de Toepassing van de Normen in juni 2015 zijn normale werkzaamheden kan hernemen, zodat landen die de IAO-normen en in het bijzonder de syndicale vrijheden schenden niet langer vrijuit kunnen gaan.
24. Het ACV werkt met alle organisaties en alle militanten en vrijgestelden – ook vanuit de bedrijven - voluit mee aan de campagne sociale bescherming.
25. Het Congres van het ACV aanvaardt geen handels- en investeringsakkoorden (zoals TTIP, TISA, CETA, ...) die de arbeids- en milieunormen onderuit halen, die vrijhandel en investeringsvrijheid misbruiken om collectieve diensten te liberaliseren, te commercialiseren en te privatiseren en die de justitiële controle privatiseren. Zolang dit het geval is, vraagt het ACV de Belgische overheid CETA niet te ratificeren en de onderhandelingen inzake TTIP op te schorten.

Het ACV blijft zich ook ten volle engageren in de Klimaatcoalitie om te ijveren voor een duurzame economie en samenleving en voor een leefbare planeet.

Het ACV blijft daarbij sterk investeren in de bewustmaking van militanten op deze terreinen.

26. Het Congres van het ACV reageert geschokt dat opnieuw 800 bootvluchtelingen de dood vonden op de Middellandse Zee. 1,5 jaar na de 366 doden van Lampedusa en de vele rampen nadien, blijven de onverschilligheid en het onvermogen om tot oplossingen te komen regeren.

Het Congres:

- a. geeft ten volle zijn steun aan de eisen van het EVV voor humanitaire reddingsoperaties, voor de nodige investeringen in middelen en menskracht, met inbegrip van voldoende steun aan de landen in Zuid-Europa die deze migratie voortdurend ondergaan, Italië voorop;

- b. eist samen met het EVV dat een beleid van louter repressie en controle plaats maakt voor een beleid dat centraal stelt: de rechten van migranten, de plicht tot redding van drenkelingen en het recht op toegang tot Europa voor personen die bescherming behoeven;
- c. wil dat dat de Belgische overheden deze benadering consequent verdedigen op Europees vlak;
- d. wil dat op alle niveaus, en ook van uit de Belgische overheden, er alles op wordt gezet om de oorzaken van het vluchten van mensen aan te pakken, in het bijzonder: bevordering van vrede, rechtvaardigheid en duurzame ontwikkeling in de crisislanden, meer kansen op legale migratie en strijd tegen de mensenhandel;
- e. eist dat de Belgische regering herinvesteert in ontwikkelingssamenwerking, in plaats van de trendmatige afbouw ervan.